

کتاب دانیال — شماره هفتاد

از الواح باستانی تا مسئولیت‌های معاصر: پرده برداری از سیر عهد

Jeff Pippenger

2024-02-03

کأשר כרת ה' ברית עם ישראל הקדום, הוא נתן שני לוחות כיסוד וכסמל של יחסי הברית. שני הלוחות גם הגדירו את אחריותו של ישראל הקדום להציג לעולם עדות חיה של שני הלוחות. كأשר כרת ה' ברית עם ישראל המודרני, הוא נתן שני לוחות כיסוד וכסמל של יחסי הברית. שני הלוחות גם הגדירו את אחריותם להציג לעולם עדות חיה של כל ארבעת הלוחות.

دو لوح به اسرائیل باستان تحت‌اللفظ، درست پس از آن‌که خدا ایشان را از بندگی تحت‌اللفظ اسارت مصر رهایی بخشید و از خلال نومییدی عبور از دریای سرخ گذرانید، داده شد. مدت زمانی که اسرائیل باستان تحت‌اللفظ در اسارت به سر برده بود، در نبوت به‌طور مشخص چهارصد و سی سال تعیین شده بود؛ و اسرائیل باستان تحت‌اللفظ در دوران اسارت، سبت روز هفتم را فراموش کرد و از نگاه‌داشتن آن بازایستاد.

دو لوح به اسرائیل روحانی معاصر داده شد، درست پس از آن‌که خدا ایشان را از بردگی روحانی اسارت کاتولیکی رهایی بخشید و از میان نومییدی عظیم سال ۱۸۴۴ عبور داد. دوره زمانی‌ای که اسرائیل روحانی معاصر در اسارت به سر برد، در نبوت به‌طور مشخص یک‌هزار و دویست و شصت سال تعیین شده بود، و اسرائیل روحانی معاصر در دوران اسارت، سبت روز هفتم را از یاد برد و از نگاه‌داشتن آن بازایستاد.

در همان واقعه تاریخی که خدا دو لوح را به موسی سپرد تا نزد اسرائیل باستان ببرد، برادرش هارون مشغول ساختن تصویری زرین از گوساله‌ای بود. آن دو لوح ده فرمان آشکار می‌سازند که خدا خدای غیوری است، و غیرت او به‌ویژه در برابر بت‌پرستی ظاهر می‌شود؛ و هنگامی که موسی از کوه فرود می‌آمد، اسرائیل باستان برهنه‌وار گرداگرد تصویری زرین که به دست همان کسی ساخته شده بود که به‌عنوان سخنگوی خدا برگزیده شده بود، به رقص مشغول بود.

اور موسی نے ہارون کو خداوند کی وہ سب باتیں بتا دیں جس نے اُسے بھیجا تھا، اور وہ سب نشانیاں بھی جن کا اُسے حکم دیا گیا تھا۔ اور موسیٰ اور ہارون گئے اور بنی اسرائیل کے سب بزرگوں کو جمع کیا۔ اور ہارون نے وہ سب باتیں کہیں جو خداوند نے موسیٰ سے فرمائی تھیں، اور لوگوں کی نگاہ کے سامنے وہ نشانیاں دکھائیں۔ خروج 30-4:28۔

برادر آن نبی که در تاریخ عهد، هنگامی که دو لوح عهد داده شد، اسرائیل باستان را رهبری می‌کرد، رهبر شورش تصویر غیرت بود. شوهر آن نبیه که در تاریخ عهد، هنگامی که دو لوح عهد داده شد، اسرائیل جدید را رهبری می‌کرد، رهبر شورش ۱۸۶۳ بود؛ و ۱۸۶۳ نخستین نسل ادونتیسیم را چنین مشخص می‌سازد که به‌صورت تصویر غیرتی نمایانده شده است که در مدخل دروازه مذبج نهاده می‌شود.

پس او به من گفت: «ای پسر انسان، اکنون چشمان خود را به سوی شمال بردار.» پس چشمان خود را به سوی شمال برداشتم، و اینک در جانب شمالی، نزد دروازه مذبج، این تمثال غیرت در مدخل قرار داشت. حزقیال ۸:۵.

«مذبج» نمادی از مسیح است.

se u opasnosti da pomiješamo sveto i obično. U našim nastojanjima treba da se 300,, koristi sveta vatra od Boga. Pravi oltar je Hristos; prava vatra je Sveti Duh. To je naše nadahnuće. Samo kada Sveti Duh vodi i upravlja čovjekom, on je siguran savjetnik. Ako se odvratimo od Boga i od Njegovih izabranih da bismo pitali na tuđim oltarima, biće nam odgovoreno prema našim djelima.” Selected Messages, knjiga 3, 300,,

«دروازه» کلیسا است.

«برای جان فروتن و باایمان، خانه خدا بر زمین دروازه آسمان است. سرود ستایش، دعا، و سخنانی که نمایندگان مسیح بر زبان می آورند، وسایل مقرر خدا هستند تا قومی را برای کلیسای بالا، برای آن عبادت والاطر که هیچ چیز نجس بدان راه نمی یابد، آماده سازند.» شهادت ها، جلد ۵، ص. ۴۹۱.

در سال ۱۸۶۳، آدونتیسیم لائودیکیه به کلیسای دارای ثبت قانونی تبدیل شد و از آن پس دیگر یک جنبش نبود. آنان در آن مقطع به «تاریخ کلیسا» وارد شدند. در سال ۱۸۶۳، کلیسای مسیح وارد پیوندی قانونی با حکومت ایالات متحده شد. در همان سال نیز جدولی جعلی را برای جایگزین ساختن دو لوح مقدس حقیق معرفی کردند. به محض آن که لوح دوم آماده شد، از منظر تاریخ نبوی، کسانی که به واسطه هارون نمونه وار معرفی شده اند، در حال آماده ساختن تصویری جعلی بودند.

परमेश्वर में इसी है। चेतवनी वशिष्ट सबसे वरिद्ध के उपासना की प्रतमाओं और मूर्तपूजा आज्ञा दूसरी वह कहै करता स्थापति भी सदिधांत यह वह वही है। करता प्रकट में रूप के परमेश्वर ईश्यालु को स्वरूप अपने है। प्रतलिपि की चरित्र के मसीह आज्ञाएँ दस है। छोड़ता रख तक पीढ़ी चौथी और तीसरी को दण्ड पर दुष्टों

«به سبب رد کردن مسیح، با همه پیامدهایی که در پی آمد، آنان مسئول بودند. گناه یک ملت و ویرانی یک ملت، ناشی از رهبران مذهبی بود.»

«آیا در روزگار ما همان تأثیرات در کار نیست؟ آیا بسیاری از باغبانان تاجکستان خداوند در پی گام های پیشوایان یهود گام بر نمی دارند؟ آیا معلمان دینی مردم را از الزامات آشکار کلام خدا منحرف نمی سازند؟ آیا به جای آنکه ایشان را در اطاعت از شریعت خدا تعلیم دهند، آنان را به تعدی تعلیم نمی دهند؟ از بسیاری از منبرهای کلیساها به مردم تعلیم داده می شود که شریعت خدا بر آنان الزام آور نیست. سنت ها، فرایض، و رسوم بشری ارج نهاده می شوند. غرور و خرسندی از خویشتن به سبب عطایای خدا پرورش داده می شود، حال آنکه مطالبات خدا نادیده انگاشته می شود.»

«با کنار نهادن شریعت خدا، انسان ها نمی دانند که چه می کنند. شریعت خدا باز نمود مکتوب سیرت اوست. این شریعت، اصول پادشاهی او را در خود مجسم می سازد. آن که از پذیرفتن این اصول سر باز می زند، خویشتن را بیرون از مجرای قرار می دهد که برکات خدا از آن جاری می شود.» Christ's Object Lessons, 305.

شخصیت مسیح، صورت اوست، و این نیز در آن داخل است که او خدای غیور است. غیرت خدا در مسیح آنگاه ظاهر شد که او دو بار هیکل را تطهیر کرد. در نخستین تطهیر هیکل، شاگردانی که آن عمل را مشاهده کردند، آنگاه به یاد آوردند که کتب مقدس به غیرت خدا اشاره کرده است.

اور یہودیوں کی عیدِ فصحِ نزدیک تھی، اور یسوع یروشلم کو گیا، اور ہیکل میں اُن لوگوں کو پایا جو بیل، بھیڑیں اور کبوتر بیچتے تھے، اور صراف بیٹھے تھے۔ اور اُس نے چھوٹی رسیوں کا ایک کوڑا بنا کر اُن سب کو، اور بھیڑوں اور بیلوں کو، ہیکل سے نکال دیا؛ اور صرافوں کا رویہ بکھیر دیا، اور اُن کی میزبیں الٹ دیں؛ اور جو کبوتر بیچتے تھے اُن سے کہا، اِن چیزوں کو یہاں سے لے جاؤ؛ میرے باپ کے گھر کو تجارت کا گھر نہ بناؤ۔ اور اُس کے شاگردوں کو یاد آیا کہ لکھا ہے، تیرے گھر کی غیرت مجھے

کها گئی ہے۔ یوحنا 2:13-17.

در کتاب مقدس، چه در عبری و چه در یونانی، واژه «غیور» همان واژه «حسود» نیز هست. این دو یک واژه‌اند. هنگامی که مسیح هیکل را تطهیر کرد، غیرت خدا را آشکار می‌ساخت؛ و این همان صفت از شخصیت خداست که در فرمان دوم شناسانده شده است، و به‌ویژه در برابر بت‌پرستی ظاهر می‌گردد. هنگامی که موسی با دو لوح از کوه فرود آمد و دریافت که هارون چه کرده بود و قوم چه می‌کردند، آن دو لوح را شکست. آن دو لوح صورت حقیقی غیرت بودند، زیرا نمودهای جسمانی‌ای بودند که خدا را به‌عنوان خدای غیور معرفی می‌کردند. هنگامی که موسی آن دو لوح را شکست، همان غیرتی را ظاهر می‌ساخت که در فرمان دوم شناخته شده است.

پس موسی برگشت و از کوه فرود آمد، و دو لوح شهادت در دستش بود؛ لوح‌ها بر هر دو سوی خود نوشته شده بودند؛ بر این سو و بر آن سو نوشته شده بودند. و آن لوح‌ها ساخته خدا بود، و آن نوشته، نوشته خدا بود که بر لوح‌ها منقوش شده بود. و چون یوشع آواز قوم را هنگامی که فریاد می‌زدند شنید، به موسی گفت: «آواز جنگ در اردوگاه است.» و او گفت: «این نه آواز کسانی است که برای غلبه فریاد می‌زنند، و نه آواز کسانی که از شکست ناله می‌کنند؛ بلکه آواز کسانی را که سرود می‌خوانند می‌شنوم.» و واقع شد که چون به اردوگاه نزدیک شد، گوساله و رقص را دید؛ و خشم موسی افروخته شد، و لوح‌ها را از دست‌های خود افکند و آنها را در پای کوه شکست. خروج ۳۲:۱۵-۱۹.

دو لوح، گواه شخصیت خدا بودند. شخصیت خدا همان صورتی است که باید به‌واسطه عدالت مسیح در انسان‌ها پدید آید. آن دو لوح، صورت حقیقی غیرت بودند، و هارون درست در همان زمانی که صورت حقیقی غیرت به اسرائیل باستان سپرده می‌شد، صورت جعلی غیرت را پدید آورده بود. آنان که مسیح در درونشان شکل گرفته است، صورت او و جامه عدالت او را دارند؛ باین‌حال، جشن‌گیرندگان هارون برهنه می‌رقصیدند، زیرا لائودیکیه‌ای بودند. لائودیکیه‌ای‌ها «بدبخت و بیچاره و فقیر و کور و برهنه» هستند.

و چون موسی دید که قوم برهنه‌اند—زیرا هارون ایشان را برای رسوایی‌شان در میان دشمنانشان برهنه ساخته بود—خروج ۳۲:۲۵.

در سال ۱۸۵۶، هفت سال پیش از آن که نمودار جعلی پدید آید، هم جیمز و هم الن وایت تشخیص دادند که آن جنبش به وضعیت لائودیکیه انتقال یافته است. در سال ۱۸۶۳، ادونتیس از لحاظ روحانی به همان اندازه «عریان» بود که اسرائیل باستان به‌طور واقعی «عریان» بود، آنگاه که گرد تصویر جعلی غیرت به رقص می‌پرداختند. آن جعل که هارون ساخته بود، بتی از طلا بود، اما تمثال گوساله‌ای بود که حیوانی است. آن، تمثال وحش بود، و نیز تمثالی برای وحش. گوساله زرین تمثال وحش بود، اما همچنین به خدایانی تقدیس شده بود که هارون به ناراستی اعلام کرده بود اسرائیل را از بندگی مصر رهانیده‌اند.

و او آنها را از دست ایشان گرفت و آن را با قلم حکاکی شکل داد، پس از آنکه آن را گوساله‌ای ریخته‌شده ساخت؛ و گفتند: «ای اسرائیل، اینان خدایان تو هستند که تو را از سرزمین مصر بیرون آوردند.» و چون هارون این را دید، مذبحی در برابر آن بنا کرد؛ و هارون ندا درداد و گفت: «فردا عیدی برای خداوند خواهد بود.» و بامدادان روز بعد، ایشان برخاستند و قربانی‌های سوختنی تقدیم کردند و قربانی‌های سلامتی آوردند؛ و قوم نشستند تا بخورند و بنوشند، و برخاستند تا لاهو و لعب کنند. خروج 32:4-6.

گوساله زرین تصویری از یک وحش بود، اما به خدایان دروغین تقدیم شده بود، و از این‌رو همچنین تصویری (قربانی‌ای) برای وحش نیز بود. آن تصویر از طلا ساخته شده بود، که نماد بابل است، و

گوساله بود، که عالی‌ترین صورت قربانی در خدمتِ قدس است. آن به خدایان مصر تقدیم شده بود. بابل اسرارآمیز (زیرا همه شهادت‌های نبوی پایان جهان را معین می‌کنند) از زنی تشکیل شده است که بر وحشی سوار است. آن وحشی که زن بر آن سوار است، سازمان ملل متحد است (ده پادشاه)، و نمادی از اژدها، الحاد، و مصر است. خود آن زن بدلی از کلیسای حقیقی خداست. گوساله زرینی که هارون به خدایان مصر تقدیم کرد، نمود سابق فاحشه عظیم مکاشفه هفده بود، که بابل (طلا) است، سوار بر وحش (مصر)، و کلیسایی بدلی (گوساله).

در همان زمان، هارون مذبحی بنا کرد که، چنان‌که همین‌اکنون بیان شد، نمایانگر مسیح، مذبح حقیقی، است. سپس او نظامی جعلی از عبادت برقرار ساخت، زیرا اعلام کرد که در روز بعد، عیدی برای خداوند خواهد بود. گوساله زرین هارون تمثالی «از» و «برای» وحش بود، و «در برابر» مسیحی جعلی برپا شد، و روزی نیز برای بزرگداشت نظام کاذب عبادت او معین گردید.

ایالات متحده قدرتی است که تصویری برای وحش برپا می‌کند و سپس جهان را وامی‌دارد که از نمونه آن پیروی کند. ایالات متحده قدرت آن را دارد که آن نظام عبادت را بر جهان تحمیل کند، و این کار را در برابر وحش، «پیش روی» آن، انجام می‌دهد.

اور میں نے ایک اور حیوان کو زمین میں سے نکلنے دیکھا؛ اور اُس کے دو سینگ برّہ کی مانند تھے، اور وہ اژدہا کی مانند بولتا تھا۔ اور وہ پہلے حیوان کا سارا اختیار اُس کے سامنے استعمال کرتا ہے، اور زمین اور اُس کے باشندوں کو اُس پہلے حیوان کی پرستش کرنے پر مجبور کرتا ہے، جس کا مہلک زخم شفا پا گیا تھا۔ مکاشفہ 13:11، 12.

گناہ‌مرد، که همانا پاپیت است، همان وحش دریایی مکاشفه سیزده است. هنگامی که ایالات متحده همچون اژدها سخن می‌گوید، در قانون یکشنبه‌ای که به زودی خواهد آمد، آنگاه آغاز می‌کند که جهان را وادار سازد تا برای وحش، «در برابر» آن، صورتی برپا کند. وحشی که در برابر ایالات متحده (وحش زمینی) است، پاپیت (وحش دریایی) است. پاپیت مسیحی جعلی است، و هارون صورت زرین خود را در برابر مسیحی جعلی برپا کرد، زیرا مسیح قربانگاه حقیقی است. سپس هارون نظامی کاذب از عبادت را برقرار ساخت، چنان‌که با اعلام روز عیدی که قرار بود در روز بعد برگزار شود، نشان داده شده است. ایالات متحده نیز نظامی کاذب از عبادت را تحمیل می‌کند، و آن نیز با روزی جعلی برای عبادت مرتبط است.

هنگامی که موسی از کوه فرود آمد، مجادله میان صورت حقیقی و صورت کاذب غیرت بود—صورت مسیح یا صورت شیطان. این جعل، مشتمل بود بر مسیحی جعلی (مذبح)، تجربه‌ای جعلی (لائودیکیه‌ای)، و روزی جعلی برای عبادت («فردا عید یهوه است»). عصیان گوساله زرین نمایانگر عصیان قانون یکشنبه‌ای است که به زودی خواهد آمد، اما همچنین نمایانگر عصیان آدونتیسم لائودیکیه‌ای در سال ۱۸۶۳ نیز هست.

در سال ۱۸۶۳، جدولی جعلی عرضه شد تا جواهرات رؤیای میلر را، چنان‌که بر دو لوح حقوق نمایان شده بود، بپوشاند. آن دو لوح به واسطه دو لوحی که موسی بر کوه دریافت کرد، نمونه‌وار پیش‌تر ترسیم شده بودند. در سال ۱۸۶۳، پیوندی قانونی با حکومت ایالات متحده برقرار شد و بدین‌سان حرکت میلری پایان یافت و حرکت لائودیکیه به‌طور قانونی به‌عنوان کلیسای آدونتیست روز هفتم به ثبت رسید. آن رابطه به‌وسیله تصویر وحش هارون نمایان گردید، که از لحاظ نبوی به‌عنوان ترکیب کلیسا و دولت تعریف می‌شود؛ بنابراین، این امر نمونه‌وار بیانگر آن است که میلریان در سال ۱۸۶۳ رابطه‌ای میان کلیسا و دولت برقرار کردند، و نیز نمونه‌وار بیانگر ایالات متحده در قانون یکشنبه قریب‌الوقوع است.

احمقان رقصان عریان هارون، که نمایندهٔ تجربهٔ جعلی لائودیکیه‌اند، همان‌گونه بودند که جنبش میلری در سال ۱۸۵۶ بدان مبدل شده بود. تجربهٔ روحانی‌ای که به‌وسیلهٔ احمقان رقصان هارون نمایانده شده بود، در تقابل با تجربهٔ موسی قرار داشت، که غیرت منش خدا را نسبت به بت‌پرستی آشکار می‌ساخت. «رقصی» در نبوت نمادی از فریب است، و احمقان رقصان هارون همچنین نمایانگر فریبی بودند که به‌وسیلهٔ ایالات متحده پدید آورده می‌شود، آنگاه که جهان را وامی‌دارد تا به ساز نبوکدنصر «برقصند»، در حالی که فاحشهٔ صور سروده‌های خود را می‌خواند.

در سال ۱۸۶۳، جنبش میلری لائودیکیه به کلیسای لائودیکیه‌ای ادونتیست روز هفتم که به‌طور قانونی به ثبت رسیده بود، انتقال یافت. همان‌گونه که در مقالات پیشین مشخص شده است، در سال ۱۸۶۳ اریحا دوباره بنا شد، زیرا اریحا نمادی از توانگری لائودیکیه است و به‌منزله بدلی برای شهر اورشلیم عمل می‌کند. در سال ۱۸۶۳، معرفی یک نمودار نبوی بدلی، نمایانگر تکرار تاریخ هارون، گوساله زرین، و ابلهان رقصان بود. تاریخ رهایی از دریای سرخ بارها توسط خواهر وایت برای به تصویر کشیدن تاریخ ادونتیسم نخستین به‌کار گرفته شده است، و این کاربرد به‌طور کامل با تاریخ موسی و هارون در مناقشه بر سر تمثال حسادت انطباق دارد.

در سال ۱۸۶۳، نسل نخست ادونتیسم لائودیکیه‌ای آغاز شد، آنگاه که تمثال غیرت در دروازه (کلیسا)، که در برابر مذب (مسیح) بود، نهاده شد. سپس آن نسل نخست به تاریخی فزاینده از مکروهات «وارد» شد.

پس او به من گفت: «ای پسر انسان، اکنون چشمان خود را به سوی شمال برافراز.» پس چشمان خود را به سوی شمال برافراشتم، و اینک در جانب شمال، نزد دروازهٔ مذب، این تمثال غیرت در مدخل بود. حزقیال ۸:۵.

ما این ملاحظات را در مقالهٔ بعدی ادامه خواهیم داد.

«در این زمان هولناک و پرهیبت، وضعیت ما چیست؟ آه، چه غروری در کلیسا حاکم است، چه ریاکاری‌ای، چه فریبی، چه دلبستگی‌ای به پوشاک، سبک‌سری، و سرگرمی، و چه اشتیاقی به برتری‌جویی! همه این گناهان ذهن را تیره ساخته‌اند، به‌گونه‌ای که امور جاودانی تشخیص داده نشده‌اند. آیا نباید کتب مقدس را بکاویم تا بدانیم در تاریخ این جهان در کجا ایستاده‌ایم؟ آیا نباید نسبت به کاری که در این زمان برای ما به انجام می‌رسد، و نیز نسبت به جایگاهی که ما، به‌عنوان گناهکاران، باید در هنگامی که این کار کفاره در جریان است اشغال کنیم، بصیرت یابیم؟ اگر برای نجات جان‌های خود اعتنایی داریم، باید تغییری قاطع پدید آوریم. باید خداوند را با توبه‌ای راستین بطلبیم؛ باید با اندوهی عمیق جان، به گناهان خود اعتراف کنیم، تا محو گردند.»

«دیگر نباید بر زمین افسون‌شده باقی بمانیم. ما به‌سرعت به پایان مهلت آزمایش خود نزدیک می‌شویم. هر جان بپرسد: من در حضور خدا در چه وضعی هستم؟ نمی‌دانیم چه زود ممکن است نام‌های ما بر زبان مسیح جاری شود و پرونده‌های ما به‌طور نهایی داوری گردد. آه، آه، این داوری‌ها چه خواهند بود؟ آیا با عادلان محسوب خواهیم شد، یا در شمار شریران به حساب خواهیم آمد؟»

«اجازه دهید کلیسا برخیزد و از لغزش‌های خود در حضور خدا توبه کند. بگذارید دیدبانان بیدار شوند و شیپور را با آوایی روشن و معین به صدا درآورند. این هشدار قطعی است که باید اعلام کنیم. خدا به خادمان خود فرمان می‌دهد: "بلند فریاد کن، دریغ منما، آواز خویش را مانند کرنا بلند کن، و قوم مرا از تقصیرشان و خاندان یعقوب را از گناهانشان آگاه ساز" (اشعیا ۵۸:۱). باید توجه مردم جلب شود؛ اگر این کار انجام نگیرد، هر تلاشی بیهوده است؛ حتی اگر فرشته‌ای از آسمان فرود آید و با ایشان سخن گوید، سخنان او بیش از آن سودی نخواهد داشت که گویی در گوش

سرد مرگ سخن می‌گوید.»

«کلیسا باید برای عمل بیدار شود. روح خدا هرگز نمی‌تواند وارد شود مگر آنکه او راه را آماده سازد. باید تفتیشی صمیمانه در دل‌ها صورت گیرد. باید دعایی متحد و پایدار، و از طریق ایمان، تمسک به وعده‌های خدا وجود داشته باشد. باید، نه پوشاندن بدن با پلاس، چنان‌که در روزگاران قدیم بود، بلکه فروتنی عمیق، جان وجود داشته باشد. ما حتی نخستین دلیلی برای تبریک گفتن به خود و خودبزرگ‌بینی نداریم. باید خویشتن را زیر دست توانای خدا فروتن سازیم. او ظاهر خواهد شد تا طالبان راستین را تسلی دهد و برکت بخشد.» Selected Messages, book 1, 125, 126.